

THE POPE'S ENCYCLICAL LETTER.

[ORIGINAL LATIN.]

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI LEONIS DIVINA PROVIDENTIA PAPAE XIII LITTERAE
APOSTOLICAE QUIBUS EXTRAORDINARIUM JUBILAEUM INDICITUR.

*Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis et Episcopis cum
Apostolica Sede pacem et communionem habentibus, et dilectis filiis universis
Christi Fideilibus, Salutem et Apostolicam Benedictionem.*

LEO PP XIII.

Venerabiles Fratres et Dilecti Filii.

Militans Jesu Christi Ecclesia, quae hominum generi maxime potest salutem incolumitatemque praestare, tam graviter in hac calamitate temporum exercetur, ut in aevae quotidie procellas incurrat, vere comparanda cum Genesarethana illa navicula, quae, dum Christum Dominum ejusque discipulos olim veheret, maximis turbinibus ac fluctibus quatiebatur. Revera qui cum catholico nomine gerunt inimicitias, ii nunc numero, viribus, consiliorum audacia praeter modum insoleseunt; neque satis habent doctrinas caelestes palam abdicare, sed summa vi impetque contendunt, ut Ecclesiam aut omnino a civili hominum consociatione repellant, aut saltem in publica populorum vita nihil posse cogant. Ex quo fit ut illa in fungendo munere, quod ab Auctore suo divinitus accepit, magnis undique se difficultatibus implicatum ac retardatum sentiat.

NEFARIAE HUIUS CONJURATIONIS ACERBISSIMI

fructus in Pontificem Romanum maxime redundant; cui quidem, legitimis juribus suis, dejecto atque in excendis maximis muneribus multimodis impedito, figura quaedam regiae majestatis, quasi per ludibrium, relinquitur. Quapropter Nos, divinae providentiae consilio in hoc sacrae potestatis fastigio collocati, Ecclesiaeque universae procuracione districti, et jamdiu sentinus et saepe diximus, quantum haec, in quam Nos temporum vices compulerunt, aspera sit et calamitosa conditio. Commemorare singula nolumus; verumtamen manifesta sunt omnibus, quae in hac urbe Nostra plures jam annos geruntur.—Hic enim in ipso catholicae veritatis centro sanctitatis religionis illuditur, et dignitas Apostolicae Sedis laeditur, et in crebras profligatorum hominum injurias pontificia majestas objicitur.

EREPTA POTESTATI NOSTRAE PLURA SUNT,

quae Decessores Nostri pie liberaliterque instituerant, ac successoribus suis inviolate servanda transmiserant; neque temperatum est, quin jura laederentur sacri *Instituti christiano nomini propagando*; quod quidem non de religione solum, sed etiam de humanitate gentium praeclare meritum, nulla unquam vis superiorum temporum violaverat.—Templa catholici ritus clausa vel profanata non pauca, haeretici ritus multiplicata; doctrinarum pravitas scribendo agendoque impune diffusa.—Qui rerum summa potiti sunt, dant saepe operam constituendis legibus in Ecclesiam nomenque catholicum injuriis: idque in conspectu Nostro, quorum curae omnes ex Dei ipsius mandato vigilare in eo debent, ut christiana res incolumis et Ecclesiae jura salva sint.—Nullo autem respectu ad illam, quae est in Romano Pontifice, docendi potestatem, ab ipsa institutione juventutis auctoritatem Nostram intercludunt; ac si Nobis est permissum, quod nulli privatorum interdicitur, in institutionem adolescentium scholas sumptibus Nostris aperire, in eas ipsas legum civilium vis et aeveritas invadit.—Quarum rerum funesto spectaculo multo vehementius commovemur, quod succurrendi facultas, quam maxime optaremus, Nobis non suppetit. In potestate enim sumus verius inimicorum quam Nostra; atque illa ipsa, quae Nobis conceditur, usura libertatis, cum eripi aut imminui alieno possit arbitrio certum non habet stabilitatis constantiaeque firmamentum.

INTEREA QUOTIDIANO RERUM USU

manifestum est, malorum contagionem magis magisque serpere per reliquum christianae reipublicae corpus, et ad plures propagari. Etenim aversae ab Ecclesia